

USNESENÍ

Okresní soud Praha-západ rozhodl dne 16. 2. 2021, v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kamily Lamrové a přísedících Miroslavy Vaškové a Mgr. Vlastimila Kříže, LL.M, v trestní věci odsouzené JUDr. E [REDAKCE] P [REDAKCE] narozené [REDAKCE] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody [REDAKCE] o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, se žádost odsouzené JUDr. E [REDAKCE] P [REDAKCE] narozené [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců, který jí byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 1. 4. 2019 sp. zn. 2 T 86/2018, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu Praha – západ byla doručena žádost odsouzené o podmíněné propuštění z výkonu shora uvedeného trestu.
2. K ověření skutečnosti, že žádost o podmíněné propuštění vyhovuje podmínce ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákoníku, si soud vyžádal potřebné materiály, zejména opis z evidence rejstříku trestů, zprávu a stanovisko ředitele věznice a opis rozhodnutí, jimiž byl uložen trest, z jehož výkonu žádala odsouzená propustit, resp. spisový materiál tohoto soudu, a nařídil ve věci veřejné zasedání.
3. V rámci veřejného zasedání odsouzená nevyprávěla. V rámci svého závěrečného vyjádření toliko uvedla, že ve výkonu trestu je po právu, k jejímu dodání do výkonu trestu sdělila, že v době, kdy měla lháť k nástupu do výkonu trestu, byla v nemocnici, tam byla později i zatčena. Pokud jde o způsobenou škodu, v jedné věci je zavázána společně a nerozdílně s dalšími odsouzenými, nicméně odsouzená neví, v jaké výši je škoda uhrazena. Pokud jde o poškozeného V [REDAKCE] odsouzená poukázala na to, že existuje plná moc s instrukcemi, podle kterých měla odsouzená s penězi naložit. Odsouzená je mohla investovat a vrátit poškozenému na podzim roku 2021, plnou moc však odsouzená nemá a nemůže to nijak dokázat. Odsouzená dále uvedla, že poškozený je občan K [REDAKCE] a ona na něj nemá adresu, nemohla se s ním proto spojit.
4. Ve veřejném zasedání byly dále provedeny listinné důkazy.
5. Z návrhu manžela odsouzené na její podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ze dne 16. 1. 2021 vyplývá, že odsouzená je pracovně nezařaditelná, ve výkonu trestu je poprvé. Svoji vinu si odsouzená uvědomuje, trest považuje za přiměřený, v rámci výkonu trestu se po celou dobu snaží prokázat, že předmětný konflikt se zákonem byl ojedinělým excesem z jejího jinak bezproblémového života. V rámci výkonu trestu byla zařazena do I. PSVD a obdržela několik kázeňských pochval. Po celou dobu výkonu trestu splácí škodu, kterou způsobila, a to prostřednictvím exekučního řízení, kdy je jí pravidelně za starobního důchodu strhávána měsíční splátka. Odsouzená se rapidně zdravotně zhoršuje, v případě propuštění jí její manžel poskytl záruku morální i materiální.
6. Z dopisu ze dne 18. 12. 2020, který je přílohou žádosti manžela odsouzené, vyplývá, že spolek Klubko s nití pomáhá, z.s. poskytl záruku za odsouzenou s tím, že odsouzená pro spolek po

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková

dobu výkonu trestu odnětí svobody šije pro onkologicky nemocné děti hračky a další potřebné věci jako povlečení do postýlek, čepice a deky do domovů důchodců.

7. Z vyjádření poškozeného ze dne 11. 2. 2021 bylo zjištěno, že poškozený protiprávním jednáním odsouzené utrpěl škodu v řádu milionů korun českých. Dle poškozeného odsouzená vůči němu neprojevila žádnou lítost ani žádnou snahu o restituci. Poškozený dále uvedl, že náhradu škody neobdržel od odsouzené ani od členů její rodiny, byť nabídka plnění od E [REDAKCE] P [REDAKCE] a V [REDAKCE] P [REDAKCE] poškozenému přišla již na počátku února roku 2019. Podle názoru poškozeného nebyla tato nabídka míněna vážně a měla sloužit pouze jako účelové tvrzení ve prospěch odsouzené. Poškozenému se od odsouzené nedostalo ani omluvy.
8. Z opisu z evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že odsouzená byla dosud celkem dvakrát soudně trestána, a to za trestný čin podvodu.
9. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 1. 4. 2019, sp. zn. 2 T 86/2018, byla odsouzená uznána vinnou zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, pro který jí byl mimo jiné uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byla odsouzená zařazena do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 18. 7. 2019.
10. Z rozsudkových dat Vězeňské služby České republiky ze dne 27. 1. 2021 a ze mzdového listu ze dne 27. 1. 2021 bylo zjištěno, že plánovaný konec věznění odsouzené byl stanoven ke dni 26. 4. 2024. Lhůta k podmíněnému propuštění plynula ke dni 26. 7. 2020, kdy odsouzená vykonala polovinu jí uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Odsouzená má evidovány závazky vůči cizím subjektům ve výši 8,867.285 Kč a suma exekucí činí 4,171.697 Kč.
11. Z hodnocení ředitele vazební věznice k žádosti o podmíněné propuštění ze dne 4. 2. 2021 soud zjistil, že odsouzená byla do výkonu trestu odnětí svobody dodána Policií ČR, a to dne 26. 10. 2016. Dne 10. 11. 2016 byla přemístěna do Vazební věznice [REDAKCE] její chování bylo na požadované úrovni, neměla nedostatky v dodržování norem upravujících výkon trestu. Byla třikrát odměněna, kázeňsky trestána nebyla, přičemž byla zařazena ve Specializovaném oddělení pro trvale pracovní nezařaditelné odsouzené. Dne 20. 9. 2018 byla odsouzená přemístěna do Vazební věznice [REDAKCE], kdy od 25. 9. 2018 byla zařazena oddělení výkonu trestu, objekt [REDAKCE]. U odsouzené bylo zjištěno nízké riziko statických i dynamických kriminogenních faktorů, nejvýznamnější riziko bylo shledáno v oblasti financí. Odsouzená byla hodnocena v 18 hodnoticích obdobích, přičemž získala celkem 10 odměn, z toho 9 pochval a jednou jí bylo umožněno opustit věznici v souvislosti s návštěvou na 3 hodiny. Kázeňsky trestána nebyla. Na počátku výkonu trestu odnětí svobody nepřijímala odpovědnost za své protiprávní jednání, v současné době již plně přijetí zodpovědnosti deklaruje. Závěrem ředitel vazební věznice uvedl, že nebyly zjištěny nedostatky v chování odsouzené, byla úspěšná při snižování kriminogenních rizik a vytvořila si podmínky pro zařazení do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciací, z uvedených důvodů proto lze konstatovat, že odsouzená prokázala polepšení.
12. Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku, soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin,
 1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,
 2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,
 3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),
5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo
6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,
- a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
13. Podle § 88 odst. 3 trestního zákoníku, soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.
14. Předně je nutno uvést, že na samotný institut podmíněného propuštění neexistuje právní nárok, jak opakovaně ve svých rozhodnutích konstatoval Ústavní soud ČR, např. pod sp. zn I ÚS 248/15, II. ÚS 715/04, III ÚS 1854/09, III ÚS 1280/08, III ÚS 590/09, III ÚS 338/10 či III ÚS 75/13, kdy Ústavní soud ČR soustavně zdůrazňuje, že podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je i při splnění zákonem stanovených podmínek mimořádným zákonným institutem, který dává soudu možnost, nikoliv však povinnost odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustit. Nejde o institut, kterého bude použito automaticky, ale teprve po zhodnocení rozhodných skutečností nezávislým a nestranným soudem, kdy podmíněné propuštění je na místě jen tehdy, jestliže vzhledem k účelu trestu a dalším okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzená povede i na svobodě řádný život a není zde pro společnost příliš velké riziko její recidivy.
15. V daném případě je zřejmé, že odsouzená splnila první podmínku shora citovaného ustanovení, a to, že uplynula polovina uloženého trestu odnětí svobody, pro něž je ve výkonu. Soud má však za to, že nelze uzavřít, že byly splněny i další podmínky citovaného ustanovení, a to že odsouzená prokázala svým chováním a plněním povinností polepšení a že od ní lze v budoucnu očekávat vedení řádného života. Pro soud bylo při posuzování, zda měl výkon trestu na odsouzenou takový vliv, že lze dospět k závěru, že se odsouzená polepšila a nevykazuje příliš velké riziko recidivy, klíčovými důkazy výpověď odsouzené ve veřejném zasedání a vyjádření poškozeného.
16. Odsouzená v rámci veřejného zasedání nevypovídala. Soud tedy nemohl blíže zjistit její postoj k výkonu trestu ani blíže zjistit její postoj k trestné činnosti, pro kterou je ve výkonu trestu.
17. Odsouzená svůj postoj k věci prezentovala v rámci svého návrhu, kterým se připojila k návrhu svého manžela na její podmíněné propuštění. Ve svém podání odsouzená nepřesvědčila, že by u ní proběhla sebereflexe ve vztahu k páchané trestné činnosti, a že by u ní došlo k takové změně, že by bylo možno uzavřít, že obstojí v životě na svobodě. Z jejího písemného podání jednoznačně vyplývá, že svou vinu nepřijala, když zpochybňuje svůj podíl na trestné činnosti, pro kterou byla odsouzena a zejména ve vztahu k poškozenému V [REDAKCE] opakovaně poukazuje na existenci plné moci, která má svědčit o její nevině.
18. Soud rovněž přihlédl k ustanovení § 88 odst. 3 trestního zákoníku, tj. ke skutečnosti, že odsouzená musela být policejním orgánem do výkonu trestu odnětí svobody dodána a do výkonu trestu nenastoupila dobrovolně. Předmětnou okolnost odsouzená v průběhu veřejného zasedání ospravedlnila tím, že tou dobou byla v nemocnici, kde byla ostatně i zatčena. Co se týče další

podmínky výše uvedeného ustanovení trestního zákoníku, tedy zda odsouzená zcela nahradila či jinak odčinila škodu způsobenou jejím trestným činem, takovou skutečnost u odsouzené soud zcela postrádá. Odsouzená se v rámci veřejného zasedání toliko vyjádřila tak, že v jedné věci je vázána tzv. solidárním závazkem, tedy povinností uhradit škodu společně a nerozdílně s dalšími odsouzenými, dle jejího vyjádření však odsouzená neví, zda a v jaké výši byla alespoň část škody vůbec uhrazena. Pokud jde o poškozeného V■■■■, poškozená uvedla, že existuje plná moc s instrukcemi, jak měla s penězi naložit, přičemž je mohla investovat a poškozenému vrátit až na podzim roku 2021. Předmětnou plnou moc však nemá a tuto skutečnost proto nemůže ničím dokázat. Zjevně tedy odsouzená své závazky vůči poškozeným nesplnila a ani o to aktivně neusiluje.

19. Poškozeného K■■■■ V■■■■ v podání ze dne 11. 2. 2021 uvedl, že nejenže mu poškozená či nikdo z její rodiny dosud neuhradil jedinou korunu, poškozená se mu dokonce ani neomluvila. Soud proto z výpovědi odsouzené nabyl dojmu, že odsouzená přistupuje ke své povinnosti nahradit škodu, která vznikla v důsledku její trestné činnosti, velmi laxně a lituje především toho, jaké měla trestná činnost následky pro ni, nikoliv následků, které svou trestnou činností způsobila poškozeným.
20. Soud však neopomněl zohlednit ani další provedené důkazy. Odsouzená byla velmi kladně hodnocena ředitelem vazební věznice, z jeho hodnocení vyplynulo, že odsouzená byla po dobu výkonu trestu odnětí svobody odměněna celkem desetkrát a v současné době je umístěna v první prostupné skupině vnitřní diferenciaci. Dle názoru ředitele vazební věznice lze konstatovat její polepšení. Uvedené skutečnosti svědčí o tom, že se odsouzená na vězeňské prostředí adaptovala, její vnitřní postoj k výkonu trestu a přijetí odpovědnosti, však soud nezjistil.
21. Soud v tomto případě odkazuje na shora uvedenou judikaturu Ústavního soudu, kdy je na místě akcentovat, že institut podmíněného propuštění je zcela mimořádný institut, na který i přes splnění podmínek není právní nárok. Soud má za to, že pro vyhovění žádosti odsouzené o podmíněné propuštění je esenciálním předpokladem zcela nadstandartní přístup k výkonu trestu odnětí svobody, což musí být objektivně zjištělné. Ve vztahu ke skutečné sebereflexi odsouzené a přijetí odpovědnosti za spáchanou trestnou činnost, tak soud dospěl k závěru, že patřičný náhled na své jednání nemá a že lituje především skutečnosti, že jí výkon trestu vůbec postihl. V současné době odsouzená získala hned několik odměn, přičemž je zařazena v I. PSVD. Z hodnocení ředitele vazební věznice vyplývá, že odsouzená úspěšně snižuje svá kriminogenní rizika a podrobuje se podmínkám vazební věznice, odsouzené tedy nelze upřít, že se ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně, nicméně ani tato skutečnost s přihlédnutím k výše uvedenému soudu nedává záruku, že by tomu tak bylo i po případném propuštění odsouzené na svobodu.
22. Za této situace soud nemůže konstatovat, že u odsouzené došlo k požadované změně chování a sebereflexi.
23. Soud má za to, že institut podmíněného propuštění je institutem výjimečným a měl by dopadat na ty odsouzené, kteří svým výjimečným přístupem k plnění povinností ve výkonu trestu prokážou polepšení, což odsouzená dle názoru soudu dosud jednoznačně nesplňuje. Odsouzené nelze upřít, že ve výkonu trestu začala snižovat kriminogenní faktory a chová se slušně jak k zaměstnancům věznice tak i k ostatním odsouzeným, přičemž je ze strany vedení věznice hodnocena velmi kladně, nicméně je na místě, aby v tom i nadále pokračovala, neboť soud nenabyl přesvědčení, že byla dovršena náprava odsouzené, ani že by prognóza jejího vývoje byla natolik příznivá, aby mohla být odsouzená z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěna.
24. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nelze žádosti odsouzené vyhovět, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost není oprávněna podat osoba, která se tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdala.

Praha 16. února 2021

Mgr. Kamila Lamrová, v.r.
předsedkyně senátu